

CZU: 374.7

FACTORI CARE SUSȚIN ÎNVĂȚAREA TRANSFORMATIVĂ INTERGENERAȚIONALĂ LA PĂRINȚI

Laurențiu ȘOITU, Liliana - Camelia PAVEL

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași (România)

Schimbările majore privind rolurile familiei în societatea actuală determină nevoia, din ce în ce mai stringentă, de educație și autoeducație a părinților pentru exercitarea rolului parental. Autorii pornesc de la ipoteza că învățarea transformativă – sintagmă datorată lui Mezirow – poate explica, într-o mare măsură, alegerile părintelui în acțiunile de parenting, prin procesul de reflecție critică care presupune descoperirea și depășirea limitelor pe care individul le are în gândire și în modul de a acționa. Verificarea ipotezei se va realiza printr-un studiu, care constă în interviuarea a 15 familii, fiecare cu trei generații de părinți în interiorul ei (G1 – bunicii, G2 – părinții, G3 – copiii care au un copil la rândul lor), însumând astfel 45 de participanți. Scopul a fost o mai bună înțelegere a învățării transformative prin identificarea factorilor care îi sprijină pe părinți în renunțarea la comportamentele considerate disfuncționale în relația cu copilul. Instrumentul care a stat la baza cercetării a fost un interviu de tip narativ prin care părinții au relatat diferențe și asemănări în stilul de parenting raportându-se la propriii părinți, strategii care i-au ajutat în depășirea obstacolelor pentru îndeplinirea cu succes a rolului parental și au evaluat impactul experimentării violenței în familie în devenirea lor ca părinți. Rezultatele arată că printre factorii care i-au determinat pe părinți să aibă o gândire transformativă regăsim: suportul social (dialogul cu partenerul romantic, dialogul cu alte persoane – rude, familie, specialiști), reflecția critică asupra experiențelor personale, contextul, nivelul de educație și motivația părintelui.

Cuvinte-cheie: *învățare transformativă, relația părinte-copil, gândire critică, discontinuitate intergenerațională în parenting, continuitate în parenting, violență în familie.*

FACTORS THAT SUPPORT INTERGENERATIONAL TRANSFORMATIVE LEARNING AMONG PARENTS

The major changes regarding the roles of family in the current society determine the more and more stringent need of parents to be educated or to self-educate in order to exercise their parental role. The article starts from the hypothesis that transformative learning – a phrase coined by Mezirow – can explain to a great extent the parent's choices in parenting actions, through the critical reflection process, which involves discovering and overcoming the limits of the individual's thought and action. The hypothesis will be assessed through a study, which consists in the interviewing of 15 families, each comprising three generations of parents (G1 – grandparents, G2 – parents, G3 – children who have a child, in their turn), with a total of 45 participants. The purpose was a better understanding of transformative learning by pointing out the factors supporting parents to give up on the behaviours considered dysfunctional in their relationship with the child. The instrument on which the research was based was a narrative interview, through which parents narrated differences and similarities in their parenting style, strategies that helped them overcome the obstacles in order to fulfil successfully their parental role. In addition, they assessed the impact of experimenting family violence in their becoming as parents. Outcomes show several factors that determined the parents to acquire a transformative thinking: social support (dialogue with the couple partner, dialogue with other persons – relatives, family and specialists), critical reflection on their personal experience, context, education level and parent's motivation.

Keywords: *transformative learning, parent-child relationship, critical thinking, intergenerational discontinuity in parenting, continuity in parenting, family violence.*

Prezentat la 07.12.2016

Publicat: decembrie 2016